

N:o 17.

Af herr **O. Nylander** m. fl., *om anvisande af ett extra anslag till låneunderstöd för enskilda jernvägar.*

Då den femårsperiod, för hvilken 1896 års Riksdag till understödjande af enskilda jernvägar beviljade 7,500,000 kronor, vid innevarande års slut utgår och något statsbidrag för ifrågavarande ändamål efter denna tid ej finnes af Riksdagen anvisadt, så torde frågan om beviljande af medel till en dylik jernvägslånefond under nästinstundande fem år böra af innevarande Riksdag tagas under ompröfning.

Att staten bör medelst lån understödja den enskilda företagsamheten och befrämja anläggande af enskilda jernvägar har genom 1871, 1876, 1881, 1886, 1891 och 1896 årens Riksdagars beslut blifvit tydligen ådagalagdt och erkänt, hvarför någon ytterligare utredning i detta hänseende ej torde vara erforderlig. Af officiella uppgifter och erhållna upplysningar rörande de enskilda jernvägarne och hos vederbörande ineliggande ansökningar framgår ock, att behovet af ökade jernvägskommunikationer i vårt land fortfarande är synnerligen stort samt att jernvägslånefondens medel starkt anlitas.

Vid 1900 års slut funnos 17 st. koncessionerade jernvägar med en beräknad kostnadssumma af 19,146,190 kronor och en längd af 600,9 kilometer, hvarå byggnadsarbetet ej påbörjats. Dessutom voro ineliggande koncessionsansökningar, öfver hvilka kongl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsen afgifvit utlåtanden, men å hvilka nådig resolution ej utfärdats, för 32 st. särskilda jernvägar af tillsammans 1697,3 kilometers längd och med en beräknad anläggningskostnad af tillhopa 75,321,250 kronor, hvarjemte ytterligare 11 st. jernvägskoncessionsansökningar voro till kongl. väg- och vattenbyggnads-

styrelsen inkomna, men styrelsen hade öfver desamma ännu ej afgifvit utlåtanden; dessa 11 banors längd uppgifves till 378,7 kilometer och kostnad till 18,748,463 kronor. Tillsammans förefinnas sålunda 60 st. utarbetade jernvägsprojekt med en sammanräknad kostnads-summa af 113,215,903 kronor.

Om ock ej alla dessa jernvägsförslag kunna komma till utförande, så synes dock uppenbarligen, att det belopp, som bör för lånefonden anvisas, ingalunda kan sättas lägre än förut eller 7 1/2 millioner kronor, för så vidt de befogade anspråken å fonden skola i någon mån kunna blifva tillgodosedda.

Jag vågar alltså vördsamt hemställa,

att Riksdagen behagade besluta att till låneunderstöd för enskilda jernvägar ställa till Kongl. Maj:ts disposition ett extra anslag af 7,500,000 kronor, att utgå under fem år från och med 1902 med 1,500,000 kronor årligen, dock så, att belopp, som ej blifvit till utgående under ett af dessa år anvisadt, må för ett efterföljande år af samma femårsperiod disponeras, samt för öfrigt på de vilkor, som Riksdagen närmare må bestämma.

Stockholm den 19 januari 1901.

Oskar Nylander.

Häruti instämma:

<i>Anders Olsson.</i> Tyllered.	<i>J. Bengtsson.</i>	<i>Hans Holmlin.</i>
<i>Elof Nilsson.</i>	<i>Hjalmar Hallin.</i>	<i>W. T. Lundgren.</i>
<i>J. Johanson.</i> Valared.	<i>Karl Ludv. Johansson.</i> Stora Mellby.	<i>Gustaf Odqvist.</i>
<i>B. Dahlgren.</i>	<i>O. H. Svensson.</i>	<i>J. M. Johansson</i> i Mellbyn.
<i>C. F. Petersson.</i>	<i>Alfred Sandwall.</i>	<i>A. L. Apelstam.</i>
	<i>Carl H. Björck.</i>	<i>Sam. Söderberg.</i>